No. 3113. UTRECHT Zaterdag 9 December 1939. 56ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

ENCYCLIEK SUMMI PONTIFICATUS

Vervolg.

Het uur der duisternis.

Aan de andere kant rust ieder ander stelsel, hetwelk niet vast gegrondvest is op de leer van Christus, op los zand, is het gedoemd te vergaan (cf. Matt. 7, 26, 27).

Eerbiedwaardige Broeders:
Het uur, waarop deze onze eerste Encycliek U bereikt, is in vele opzichten een werkelijk „Uur der Duisternis (cf. Luc. 22, 53), waarin de geest van geweld en tweedracht onbeschrijfelijk lijden brengt aan de mensheid. Moeten Wij U nog de verzekering geven, dat Ons vaderlijk hart in medelijdende liefde verenigd is met al Onze kinderen, in het bijzonder met de bedroefden, de onderdrukten en de vervolgden?

De naties geworpen in de tragische draaikolk van de oorlog zijn misschien nu nog slechts „aan het begin der kwellingen" (cf. Matt. 24, 8), maar nu reeds heerst er in duizenden huisgezinnen dood en wanhoop, jammer en ellende. Het bloed van ontelde levens, ook van niet-strijders, brengt zware rouw over een volk, zoals Ons dierbaar Polen, hetwelk voor haar getrouwheid aan de Kerk, voor haar diensten ter verdediging van de Christelijke beschaving, wat met onuitwisbare letters in de annalen van de geschiedenis beschreven staat, recht heeft op de edelmoedige en broederlijke deelneming van geheel de wereld, terwijl zij, steunend op de machtige tussenkomst van Maria, de Hulp der Christenen, het uur van haar Verrijzenis afwacht in overeenstemming met de beginselen van rechtvaardigheid en ware vrede.

Wat reeds gebeurd is en nog te gebeuren staat, voorzagen Wij, als het ware in een visioen, toen er nog enige hoop bestond. Wij hebben niets nagelaten krachtens Ons Apostolisch ambt en met de middelen ter Onzer beschikking het wapengeweld te stuiten en de weg open te houden tot een voor beide partijen eervolle overeenkomst.

Overtuigd dat het wapengeweld aan de ene kant eveneens daardoor zou beantwoord worden aan de andere kant, beschouwden Wij het als een plicht, onafscheidelijk aan Ons Apostolisch ambt en aan de Christelijke liefde verbonden, alles te proberen om de mensheid en de Christenheid de verschrikkingen van een wereldbrand te besparen, ook al zouden Onze bedoelingen misverstaan worden. Onze raad, hoewel met eerbied aanhoord, werd niet opgevolgd en terwijl Wij met droefheid en zorg het Beeld van den Goeden Herder beschouwen, schijnt het Ons toe, alsof Wij in Zijn naam voor de wereld de woorden moeten herhalen: „Indien gij toch...... gekend had...... de dingen welke tot Uw vrede bestemd waren; doch zij waren voor uw ogen verborgen" (Luc. 19, 42).

Het uur der getrouwheid.

Temidden van deze wereld, welke heden zulk een scherpe tegenstelling vormt met „DE VREDE van CHRISTUS in het RIJK van CHRISTUS", bevinden zich de Kerk en haar gelovigen in tijden en jaren van beproeving, welke in haar geschiedenis van strijd en lijden zelden nog zijn voorgekomen.

Maar bijzonder in zulke tijden weet hij, die vast en onwankelbaar in het geloof blijft, dat Christus de Koning nabij is in het uur der beproeving, hetwelk het uur der getrouwheid is. Met een hart verscheurd door het lijden en de droefheid van zo velen harer zonen, maar ook met de moed en standvastigheid, welke gegrond zijn op de beloften van Onzen Heer, gaat de Bruid van Christus de komende stortegemoet. Dit weet zij, dat de waarheid welke zij predikt, de liefde welke zij leert en beoefent, de onmisbare raadgevers en hulp zullen zijn voor de mensen van goede wil, wanneer zij een nieuwe wereld willen opbouwen, op de peilers van rechtvaardigheid en liefde, wanneer het mensdom, walgend van de wegen der dwaling, de bittere vruchten geproefd heeft van haat en wreedheid.

In deze tussentijd echter, Eerbiedwaardige Broeders, moeten de wereld en allen die door de verschrikkingen getroffen worden, weten dat de plicht van de Christelijke liefde geen ijdel woord is, maar een levende werkelijkheid. Een onbegrensd arbeidsveld opent zich voor de Christelijke Liefde in al zijn mogelijkheden.

Wij vertrouwen ten volle, dat al Onze zonen, in het bijzonder zij die niet gedrukt gaan onder het juk van de oorlog, het voorbeeld van den Goddelijken Samaritaan zullen gedachtig zijn ten opzichte van hen, die als slachtoffers van de oorlog, recht hebben op Ons medelijden en Onze hulp.

De „Katholieke Kerk, de Stad Gods, wiens Koning de Waarheid is, wiens wet liefde en wiens maat de eeuwigheid is" (St. Augustinus, Ep. 138 Ad Marcellinum, C3, N. 17), zonder vrees de gehele waarheid van Christus predikend en zwoegend, zoals de liefde van Christus eist, als een moeder, staat als een gezegend vredesvisioen boven de stormen van dwaling en hartstocht, het ogenblik afwachtend, dat de almachtige Hand van Christus, den Koning de orkaan zal bedwingen en de geesten der tweedracht zal uitbannen.

Vertrouw op God.

Alles wat Wij doen kunnen om de dag te verhaasten, dat de vredesduif weder op deze aarde, verscheurd door tweedracht, kan wonen of om enigszins verlichting in de huidige ellende te brengen, zullen Wij blijven doen, terwijl Wij Onze hoop vestigen op die staatslieden, die, vóór het uitbreken van de oorlog, alles gedaan hebben om die verschrikkelijke ramp af te wenden; terwijl Wij vertrouwen op de millioenen zielen van alle landen en van elk werelddeel, die niet alleen om rechtvaardigheid roepen, maar ook om liefde en barmhartigheid; terwijl Wij boven alles echter vertrouwen op God den Almachtige, tot Wien Wij dagelijks bidden: „In de schaduw van uw vleugels zal ik hopen, totdat de boosheid voorbij is" (Psalm 56, 2).

God kan alles doen. Evenzeer als het geluk en de voorspoed der staten, houdt Hij in Zijn handen de menselijke plannen en richt ze naar datgene wat Hij wil: ook de tegenwerkingen zijn voor Zijn Almacht middelen om zaken en gebeurtenissen te leiden, volgens Zijn inzicht en om de geesten te richten op Zijn voornemens.

Bidt dan, Eerbiedwaardige Broeders, bidt zonder ophouden; bidt in het bijzonder wanneer gij het Goddelijk Offer van Liefde opdraagt. Bidt vooral ook gij, die door het moedig belijden van uw geloof, in deze dagen zware, pijnlijke en niet zelden heldhaftige offers brengen moet.

Bidt ook gij lijdende en vervolgde leden der Kerk; als Christus komt om u te troosten en uw wonden te helen, en vergeet toch niet uw gebeden te ondersteunen met de ware geest van versterving en een waardige beoefening van de boetvaardigheid, opdat zij aangenamer worden in de ogen van Hem Die „alles opheft wat gevallen is: en alles herstelt wat verwoest was" (Psalm 114. 14) en dat Hij in Zijn barmhartigheid de dagen der beproeving moge verkorten en dat aldus de woorden van den Psalmist mogen bewaarheid worden: „Toen riepen zij in hun droefheid tot den Heer: en Hij verloste hen uit hun rampspoed" (Psalm 106, 13).

Verzoek om het gebed der kinderen.

En gij, blanke kinderscharen, gij die zo bemind zijt en dierbaar aan Jezus, wanneer gij in de Heilige Communie het Brood des Levens ontvangt, draagt dan uw eenvoudige en onschuldige gebeden op en verenigt ze met die van de Algemene Kerk.

Het Hart van Jezus, Die u bemint, weerstaat uw smekende onschuld niet. Bidt allen, bidt onafgebroken: „Bidt zonder ophouden" (Thess. 5, 17).

Op deze wijze zult gij in beoefening brengen het verheven gebod van den Goddelijken Meester, het heiligste testament van Zijn Hart, „Dat allen één mogen zijn" (Joh. 17, 21) dat alle mogen leven in die eenheid van liefde en geloof opdat de wereld de macht en de kracht van Christus' zending en van het werk Zijner Kerk moge erkennen.

De Kerk der eerste tijden begreep en beoefende dit Goddelijk Voorschrift, en gaf daar uitdrukking aan in een prachtig gebed; verenigt uzelven met deze gevoelens, welke zo goed aan de noden van dit ogenblik beantwoorden:

„Gedenk, O Heer, Uw Kerk, bevrijd haar van alle kwaad en vervolmaak haar in Uw liefde; heilig haar en verzamel haar van de vier windstreken naar Uw Koninkrijk, hetwelk Gij voor haar bereid hebt, want aan U is de macht en de glorie in eeuwigheid" (Leer der Twaalf Apostolen, c, 10).

In het vertrouwen dat God, de Maker en de Minnaar van de Vrede, de smekingen van de Kerk zal verhoren, verlenen Wij u als een onderpand der Goddelijke Genade, vanuit de volheid van Ons Vaderlijk hart, de Apostolische Zegen.

Gegeven te Castel Gandolfo, nabij Rome, de 20ste October, in het jaar Onzes Heeren 1939, het eerste van Ons Pontificaat.

PIUS P.P. XII.

De Procureur-Generaal van Suriname over Curaçao

Zoals onze lezers weten, heeft de Procureur Generaal van Suriname Mr. N. de Niet enkele weken geleden een bezoek gebracht aan Curaçao.

Voor de Avros heeft Mr. de Niet enkele vragen beantwoord, die gesteld werden door Ds. C. A. Paap.

We ontlenen daaraan:

Gelooft U dat Suriname onvoldoende Curaçao kent en Curaçao weinig begrip van Suriname heeft.

Ja. In Curaçao ben ik in alle kringen zeer hartelijk ontvangen. Velen hebben er de omliggende eilanden en landen bezocht.

Maar met Suriname is men uit eigen aanschouwing vrijwel onbekend. En sprekende met verschillende mensen, gaf men dit ook toe. Bij verscheidenen, die ik over Suriname sprak, voelde men belangstelling. Maar men moet er uit om het land te leren kennen. En dit is nu mogelijk geworden door de K.L.M.

Degenen die met mij de terugreis maakten, zijn daarvan reeds het voorbeeld. Zij hadden zich Suriname niet zo voorgesteld als zij het aantroffen en zijn met de beste indruk terug gegaan.

De heer Jansen wil Suriname voor Curaçao ook onder de aandacht brengen als touristenmogelijkheid.

Hoe meer mensen Suriname bezoeken, des te beter, maar ook moet men vanuit Suriname Curaçao bezoeken, dat zeker de moeite van een bezoek waard is.

Hoe vond U Curaçao in verhouding tot Suriname?

Willemstad was voor mij, die uit Paramaribo kwam, een wereldstad met een wereldverkeer. Vanuit mijn hotel had ik het uitzicht op de St. Annabaai en de zee. Dagelijks ziet men er de grootste schepen binnen, af en aan. Te land een intens autoverkeer. Bijna ieder dit het enigszins kan doen, bezit een auto, waartoe men wel verplicht is om de grote afstanden. Curaçao geeft al direct een indruk van welvaart, men voelt dat de handel er bloeit.

Meestal wordt Curaçao afgeschilderd als een kaal, rotsachtig eiland, waar slechts cactussen groeien.

Dit was in de korte tijd dat ik er vertoefde echter minder waar.
Ik vond bijna overal groen, zelfs op vele plaatsen bloemen. Ook zag ik 'n door Chinezen aangelegde groententuin, die het er goed deed. Misschien zag ik Curaçao op zijn mooist, want de regens waren door gekomen en als bij toverslag wil de natuur tonen dat ook Curaçao een groen tapijt weet te voorschijn te roepen.

Ik hoorde U zoëven over groententuin spreken. Wordt de landbouw ook in Curaçao beoefend en zal dat de handelsbetrekkingen met Suriname, welke toch juist op de landbouw gespitst zijn, geen afbreuk doen?

Inderdaad wordt getracht de landbouw in Curaçao aan betekenis te doen winnen. Ook op visserijgebied probeert men betere resultaten te verkrijgen, terwijl men in het algemeen tracht ook andere bronnen van welvaart behalve die der olieraffinaderijen te stimuleren.

Wat ik er gezien heb, zijn meer de bladgroenten. Deze worden ook ingevoerd uit Amerika, hetgeen door de snelle verbinding, dikwijls in vijf dagen, mogelijk is.

Dit neemt echter niet weg dat naar mijne mening Suriname zonder bedenking nog tal van producten zal kunnen leveren, die voor Curaçao van belang zijn.

Als lid der Crisiscommissie hier te lande, sprak ik in Curaçao ook met vooraanstaanden uit handelskringen. Het leek mij dat wellicht Suriname niet altijd rekening houdt met wat de handel daar verlangt. Om het enigszins realistisch te zeggen, heeft Curaçao Suriname niet nodig, maar Suriname Curaçao. Suriname zal dus rekening moeten houden met de wensen uit handelskringen in Curaçao. Slechts afdoende verbetering van de handelsbetrekkingen met Curaçao verwacht ik van een vaste Surinaamsen vertegenwoordiger in Curaçao, iemand dus die Suriname goed kent en op Curaçao het oor te luisteren legt.

Daarbij gaat het uiteraard ook om de persoonlijke kwaliteiten van zo iemand, hetgeen de keuze wel bemoeilijkt.

Hebt U Uw bezoek beperkt tot het eiland Curaçao of bent U ook nog elders geweest?

Ik heb mijn bezoek ook uitgestrekt tot Aruba. Ik ben daar blijde om, daar het mij voorkomt dat Aruba niet mag worden vergeten en zeker de moeite waard is. Ik weet niet of de mogelijkheid van afzet van Surinaamse producten op Aruba is onderzocht. Ik was er slechts één dag met het vliegtuig heen en weer, ik heb dus slechts een indruk. Maar waar de raffinaderijen der Lago op Aruba in betekenis niet onderdoen voor die van de Isla op Curaçao, zoals mij verzekerd is, en ik kon daarvan op mijn rondgang een indruk krijgen, zo moet daarin reeds een aanwijzing gelegen zijn om ook in die richting vanuit Suriname te prospecteren. Ook op Aruba werd ik hartelijk ontvangen en bleek ook daar van belangstelling voor Suriname.

Hebt U op Uw reis nog Surinamers gesproken en bezocht, en welke zijn Uw indrukken?

Verschillenden uit Suriname heb ik gesproken en bezocht. Door de besprekingen van velerlei aard, kon ik overal slechts korte tijd vertoeven.

Ik besteedde echter een ochtend aan de Isla. In gezelschap van het Afdeligshoofd en van één der ingenieurs maakte ik een rondgang, en bezocht de verblijven waar de Surinamers wonen. Zowel de gehuwden als ongehuwden zijn er uitstekend gehuisvest. Verschillende woningen der gehuwden hebben nog een tuintje om hun huis, waar ik tot mijn genoegen zag dat men ook aan het planten was.

Ook op Aruba had ik gelegenheid op de Lago enkele Surinamers te bezoeken. Ik maakte daar ook de maaltijd mede.

Alles wat ik zag, maakte de indruk van grote zorg der betrokken maatschappijen voor hun personeel, dat voor een belangrijk deel uit Surinamers bestaat.

Zowel de Directeur der Isla, de heer Noorduyn, als andere leidende personen, met wie ik over de Surinamers sprak, hadden waardering voor hen. Dit deed mij groot genoegen.

Zonder dat men het uittrekken uit eigen omgeving bepaaldelijk behoeft aan te moedigen, mag men zich toch gelukkig prijzen, dat er in Curaçao deze werkgelegenheid is en dat de Surinamer juist daardoor een goede naam heeft verworven.

Ook in bestuurskringen trof ik die waardering aan.

Wel kon men hier en daar beluisteren, dat in het laatste jaar er waren uitgekomen, die men die waardering zou moeten onthouden, maar in algemene zin vond ik dit niet bevestigd.

Mijne indrukken welke ik hier weergeef over de Surinamers op Curaçao en Aruba, moge een spoorslag zijn voor de jongeren hier, om zichzelven te toetsen op verantwoordelijkheidsgevoel en plichtsbesef, welke ook voor Suriname zo van belang zijn.

Voor dezulken zal ook in toekomst nog plaats kunnen zijn in Curaçao, zij het dat de grote trek, zoals die de laatste jaren plaats vond, wellicht niet meer zal terugkomen.

Men hoort wel eens van gevallen, waarin Surinamers het minder goed zouden hebben in Curaçao. Is U daarvan iets gebleken?

Ook buiten hen die in de olie-raffinaderijen werken, sprak ik Surinamers.

In mijn hotel was een jongeman uit Suriname in dienst, als bedienden treft men ze aan, en dan degenen die in de handel een plaats hebben verworven.

Zij hebben ook buiten de olie een behoorlijk bestaan. Er zijn er uiteraard echter die het minder goed hebben, maar die het toch altijd voor zichzelf vaak nog beter hebben dan in Suriname.

Men treft er natuurlijk ook teleurgestelden onder, die niet de hoogte bereikt hebben, welke zij zich voorgesteld hadden.

Tenslotte zal niet ieder slagen, maar op de grote groep welke zich aldaar bevindt, zal dit een gering percentage zijn.

Waren er nog andere momenten tijdens Uw verblijf welke vermeldswaard zijn?

Ik maakte er nog een dilettantenkunstavond mede in de Club de Gezelligheid en een avond in de Club Curaçao, waar de officieren van de Zeemacht genodigd waren.

Ook bezocht ik een avond gegeven door de toneel-club van de militaire-politie, avonden zoals wij die ook in Suriname kennen. Men treft er dezelfde sfeer van onderlinge gezelligheid aan.

Een aardig moment was ook het binnenkomen van een Nederlands eskader, bestaande uit het oorlogsschip van Kinsbergen en twee onderzeeboten. Grote belangstelling aan weerszijden van de St. Annabaai. Het was een treffend moment, toen de schepen passeerden, aan alle zijden de Nederlandse vlag geschilderd, onder de tonen van het Wilhelmus tussen met Nederlandse vlaggetjes wuivende schoolkinderen die op de kaden waren opgesteld en op de opengedraaide schipbrug. Eén der onderzeeboten zette de volgende dag de reis voort door het Panamakanaal naar Oost-Indië. De Johan Maurits, hier welbekend, aanvaardde in de week van mijn vertrek de terugreis naar Nederland, zodat de van Kinsbergen en 2 onderzeeboten achter gebleven zijn. Eén dier onderzeeboten was reeds aanwezig.

Het was een mooie ochtend waarin men de paraatheid van Nederland voelde, de nabijheid der West-Indische Nederlandse gebiedsdelen en de saamhorigheid der onder de Nederlandse vlag levende bevolkingsgroepen.

Verwacht U enig resultaat van Uw reis, ook voor de toekomst van Suriname?

Ja. Mijn opdracht luidde, mij op de hoogte te stellen der getroffen crisismaatregelen en besprekingen met mijn ambtgenoot.

Ik had reeds lang het voornemen zo mogelijk Curaçao wat langduriger te bezoeken. Reeds het aantal Surinamers dat zich daar bevindt, wettigt m.i. een geregeld herhaald bezoek. Men merkt aan hen dat zij het op prijs stellen een bekend gezicht uit Paramaribo te zien, dat in hen belang stelt.

Niet dat het hun in Curaçao aan belangstelling ontbreekt of enige controle zou nodig zijn, verre van dat. Maar men behoeft hen niet los te laten.

Contact tussen wederzijdse bestuursambtenaren moet ook hun ten goede komen. En dat contact heeft m.i. in het verleden enigszins ontbroken.

Ik vatte mijn reis tevens op als een oriënteringsvlucht, waardoor ik zoveel mogelijk overal doordrong, maar niet alleen bestuursambtenaren, maar ook Statenleden, de handelsstand, de pers moeten wederkerig belangstelling tonen.

Men zal niet met dikke rapporten terugkeren of onmiddellijke successen, maar men leert het land en elkander kennen, en dat is reeds veel gewonnen, ook voor de handel.

M.i. is dit alles tot nu toe te veel nagelaten.

Enige idealen en optimisme moet men, zeker in deze tijd behouden.

En daarom ben ik Gouverneur Kielstra dankbaar, dat Zijne Excellentie deze reis heeft mogelijk gemaakt en Gouverneur Wouters voor de hartelijke ontvangst en de waardering welke hij voor dit bezoek aan de dag legde.

Ook de K.L.M. mag ik niet vergeten. De K.L.M. was zeer tegemoetkomend en zorgde voor een uitstekende verzorging waardoor de reis tevens een waar genoegen werd, overal waar men haar vertegenwoordigers ontmoet.

De K.L.M. zal ook trachten het volgend jaar iets te doen voor de Surinamers, die hun geboortegrond tijdens een korte vacantie willen bezoeken. Wellicht zijn gezelschapsbiljetten mogelijk.

Natuurlijk sprak men over Koninginne verjaardag. Hopen we dat dit het volgend jaar mogelijk is.

De heer Jansen, hoofdambtenaar in Curaçao, maakte de reis mede terug. De redacteur van Beurs- en Nieuwsberichten zegde toe spoedig naar Suriname te komen.

Ik hoop dat deze stappen tot een nog vruchtdragender samenwerking mogen bijdragen van beide Nederlandse gebiedsdelen.

We mogen niet te vlug zijn met iets verkeerds van elkaar te denken. Zelfs als we menen de onfeilbare bewijzen van een misgreep in handen te hebben, dan kunnen we ons toch nog deerlijk vergissen, omdat die zogenaamde bewijzen misschien op een heel andere manier kunnen worden verklaard. Wie zelf wel eens ten onrechte van iets verkeerds is verdacht, weet uit ondervinding, hoe door een samenloop van omstandigheden soms de schijn tegen iemand kan zijn, terwijl hij, als hij maar de kans kreeg, als hij maar wist, waarvan hij beschuldigd werd, al die bezwaren glansrijk zou kunnen weerleggen.

Erkenning heeft ieder nodig; onze beste eigenschappen kunnen door de onverschilligheid van onze omgeving ten gronde worden gericht.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

In de vroegte van Donderdagmorgen is bij het uitvaren van het Kanaal het 8ste Nederlandse schip ten offer gevallen aan deze oorlog. Het was het vrachtschip Tajandoen, een der zeven T-boten van de Maatschappij Nederland dat op weg was naar Nederlands Indië. De 14 passagiers zijn allen gered en van de bemanning zijn er nog zes vermist, in totaal waren er 67 personen aan boord. Al deze mensen werden met grote moeite gered door een Belgisch schip, daar spoedig na de torpedering het water vol olie was en deze in brand vloog. Binnen een half uur was het schip gezonken. Tot overmaat van ramp liep het Belgische schip met de geredderen nog op de rotsen en dreigde door midden te slaan, zodat de geredderen nog een tweede schipbreuk meemaakten.

Of het schip op een mijn gelopen is of getorpedeerd, is nog niet heel zeker. Ooggetuigen, ook van andere schepen spreken van een torpedering. De Nederlandse regering heeft de zaak in onderzoek.

Bij het geven van het bericht over de torpedering van de Tajandoen, deelde de Beurs van Donderdag verder mede:

Volgens de Engelse (en dus niet onzijdige red. B. en N.) berichten, wordt beweerd, dat men van Hollandse zijde vreest, dat het torpederen van dit vrachtschip het Duitse antwoord is op de houding van Nederland inzake de bewapening van Hollandse koopvaardijschepen.

Toch is deze bewering van Engelse zijde niet helemaal uit de lucht gegrepen. Een feit is dat er in de Duitse perse van de laatste dagen weer bijzondere belangstelling bestaat voor de neutrale landen en wel heel bijzonder voor Nederland, hoe hun houding is ten opzichte van de Engelse blokkade.

Duitsland heeft al meer gezegd „Nederland legt er zich te gemakkelijk bij neer". En in de laatste dagen heeft de officiële Duitse pers er zijn wervel over uitgesproken, dat Nederland niet voornemens is zijn koopvaardij te bewapenen en zijn schepen door de marine te laten convoyeren. Nederland, zo zegt deze pers is bijzonder gevoelig tegenover Duitse schendingen van het volkenrecht en Engeland kan in deze maar zijn gang gaan.

Van gezaghebbende Nederlandse zijde is hierop geantwoord: waarom Duitsland het in deze speciaal tegen Nederland heeft en niet tegen Italië, Japan en Noorwegen, die op dezelfde wijze door de Engelse blokkade gemolesteerd worden? Wanneer Duitslands bewering ernst en geen propaganda is, zouden deze landen zich dus met geweld tegen Engeland moeten verzetten en dus oorlog gaan maken met Engeland.

Nu bestaat er nergens de verplichting om geweld met geweld te gaan keren. En evenmin als Nederland met geweld moet gaan optreden tegen de Duitse duikboten of de Duitse aanhouding in de Oostzee, evenmin heeft Nederland deze plicht van geweld tegenover Engeland. Ook in 1870, toen Engeland Frankrijk steunde met wapenen, gebruikte Bismarck geen geweld maar deed het met protesten. De last welke de neutralen van de belligerenten ondervinden is een kwestie van maat; en is de maat vol dan gebruikt met geweld tegenover geweld. Maar het is bij Nederland geenszins een kwestie dat het anders zou optreden tegen de ene dan tegen de andere oorlogvoerende mogendheid.

In de Europese spanningen heeft nog steeds de Russisch-Finse de grootste aandacht. Deze kwestie zal eind dezer week voor de volkenbond komen en blijkens de voorgeschiedenis zal het geweldig tegen Rusland daar gaan spannen, mits het niet de berg is die een muisje baren zal.

En nu iets over de strijd in Finland.

Om Finland, het „land van de duizenden meren", met succes te kunnen aanvallen en militaire operaties te ondernemen in een gebied van rotsen, nauwe bergpassen en uitgestrekte moerassen, betekent een meedogenloze strijd tegen natuurlijke hindernissen.

Uit de berichten blijkt, dat de Russen dit wel ondervinden.

De Finse afweertactiek trekt alle profijt uit de natuurlijke ligging van het land en in dit opzicht beschikt zij over mogelijkheden, die de Baltische landen niet kennen en ook Polen in zo rijke mate niet bezat. De Finse verdedigingswerken omvatten vier linies. Strategisch het belangrijkst is de linie, die geheel ten Oosten van Viborg (Viipuri) loopt. Het voornaamste deel van het Finse verdedigingsfront is de Karelische landengte.

Finland heeft steeds de laatste jaren rekening gehouden met de omstandigheid, dat 't in geval van een conflict met Rusland, hoofdzakelijk van twee zijden kon worden aangevallen, van het Oosten en van het Zuiden uit, hetgeen ook thans geschied is.

Alleen komt er nu nog bij een aanval van uit het Noorden ook. Blijft bij een niet strenge winter de toegang tot de Bothnische Golf vrij, dan moet onvermijdelijk ook rekening worden gehouden met een aanval op de Finse Westkust. Daartegen hebben de Finnen thans de Alandeilanden versterkt en de zee aldaar met mijnen bezaaid.

Zoals bekend, wordt de Zuidkust voor het grootste deel door scheren beschut, en deze is, evenals het kustgedeelte van het Ladogameer (waarvan de ene helft aan de Finnen behoort en de andere helft aan de Sovjets), met zware kustartillerie versterkt. Hier bevindt zich de kern van de Finse marineafweer. De Russische vloot, die nu ook over Estlandse havens in de Finse Golf beschikt, kan echter van deze richting uit een activiteit ontplooien, die voor de bescheiden Finse marine bezwaarlijk te stuiten zal zijn. Men begrijpt dan ook, dat in de eerste plaats steden als Helsinki en Viborg geëvacueerd zijn. Helsinki vooral is een open stad.

De oorlogsberichten spreken vooral over zware taak voor de Russen om de Finse landsgrenzen binnen te dringen in het lange Karelische grensgebied ten Noorden van Ladoga.

Spaarzaam zijn in dit woeste gebied van steppen, meren, gevaarlijke moerassen en kale bergtoppen („tunturi" in het Fins genaamd) de verbindingen met de Sovjet-Unie. De natuur toont zich hier van haar meest weerbarstige, ruige zijde. Spoorwegen ontbreken en slechts een enkele landweg vormt een gebrekkige tijdrovende verbinding. Russische operaties van het gebied van de Moermanskbaai uit hebben de Finnen nauwelijks verwacht. Aan het eindpunt van de Moermanskbaai, in Poljarnoje, hebben de Russen een kleine vlootbasis in het aangezicht van de Poolzee. Ofschoon van hier uit de weg over zee naar de vrije IJszeekust van Finland niet ver is, heeft men toch niet verwacht, dat Petsamo, een van Finlands Noordelijkst gelegen stadjes, en de steile fjord van Petsamo in het wintergetijde het terrein van militaire operaties zouden worden. Een zijweg voert evenwel van daaruit door het Finse Papland naar het Noordelijke gedeelte van de Bothnische Golf.

Maar de hoofdzaak van de Russische agressie voltrekt zich over de linie van Ladoga en het landgebied tussen Lapland naar het Noordelijke gedeelte van Karelische landengte ten Noorden van Leningrad. In de laatste maanden hadden zich reeds talrijke Russische troepenafdelingen in de omgeving van Leningrad en vlak bij de Karelische landengte geconcentreerd.

Voor de Sovjetlegerleiders bestaan hier de snelste mogelijkheden, om te land en in grote contingenten troepentransporten uit te voeren.

Zo is het begrijpelijk dat het Finse verdedigingsfront in het gebied van deze Karelische landengte tot een krachtig bolwerk was uitgegroeid. Grote troepenafdelingen werden hier gereed gehouden. De spoorwegverbinding van Viborg naar het Oosten was reeds lang afgebroken. Slechts werd een autoverbinding over de Karelische landengte tot aan de Fins-Russische grens bij Rajajoki in stand gehouden.

Het is aan dit grensstationnetje, dat de Finse onderhandelaar Paasikivi op weg naar Leningrad en Moskou passeerde. De landwegen in dit Finse grensgebied, waren reeds enkele maanden geleden versmald en konden direct versperd worden.

De bruggen zijn eveneens beveiligd. Enorme versperringen over aangebracht. Tankvallen en betonhindernissen droegen het spoor van moderne oorlogstechniek. Het zware Finse graniet vormde in reusachtige steenmassa's een onderdeel van de Finse verdedigingswerken. Als gezegd omvatten zij vier linies, sterk bevestigd en met elkaar verbonden.

De Finse correspondent van de Tijd werd enkele weken geleden in staat gesteld, een bezoek te brengen aan de Finse „Maginotlinie". In tegenstelling met de Poolse reegring schromen de Finse autoriteiten niet, om, voorzover toelaatbaar, buitenstaanders een indruk te geven van karakter en betekenis der versterkingen.

En de correspondent schreef toen:

De leek, die de Finse Mannersheinlinie in deze dagen te zien krijgt, bespeurt, afgezien van de tankhindernissen niet aanstonds het gevaarlijke karakter van dit terrein. In de voorposten liggen de soldaten gereed in de loopgraven. Dieper het land in zijn zij ondergebracht in tenten en blokhutten, te midden van een dichte haag van wouden.

Een deel van de boeren is nog achtergebleven om de oogst zoveel mogelijk binnen te halen. De soldaten helpen daarbij een handje mee. De boerenbehuizingen zijn voor een deel ook gebruikt als soldatenkwartieren. De Karelische bevolking helpt krachtig mede, om de arbeid der troepen te verlichten. Dit eenvoudige geharde landvolk met een uitgesproken vrijheidszin gevoelt niet de minste aandrang, om het lot der kolchozboeren aan de overzijde van de grens te delen...

Een doortocht door dit gebied betekent een strijd tegen de hindernissen van de natuur. Van de kust van Ladoga kan getuigd worden, dat zij steil en ontoegankelijk is. Bovendien is zij solide versterkt van het Zuiden tot aan het Noorden. Verder naar het Noorden stuit men op eindeloze moerassen en wouden zonder wegen. Zelfs in de wintertijd is het voor gemechaniseerde legerafdelingen schier ondoenlijk hier verder door te dringen.

In een gesprek met generaal Obquist verklaarde de Finse legeraanvoerder ons vol lof te zijn over het moreel van de troepen en hun uitrusting. Zij zijn ontbreringen, striemende koude en vermoeienissen gewend. Uitstekende patriotten, die allen bezield zijn door de eensgezinde wil Suomi tot het uiterste te verdedigen.

EMMASTAD

SPORTCLUB „ASIENTO".

Basketball.

Woensdag, 13 December a.s. zullen alle belangstellenden op Emmastad door de leden van de Curaçaose Sportclub en van „Kwiek" in de gelegenheid worden gesteld kennis te maken met basket-ball, de tak van sport die in Amerika zo'n geweldige opgang maakt. Het komt bij deze sport vooral aan op vlugheid en lenigheid en het heeft in ons klimaat dit voordeel, dat het 's avonds gespeeld kan worden.

De demonstratie zal worden gegeven 's avonds om 8 uur op de tennisbanen te Emmastad, voorafgegaan en onderbroken door explicaties van de regels, waarbij tevens op de gemaakte fouten wordt gewezen, zodat de toeschouwers een juist inzicht krijgen, hoe het spel moet worden gespeeld.

Alle belangstellenden worden uitgenodigd deze zeer interessante demonstratie te komen bijwonen.

Het Bestuur.

Zeilen.

Ladderwedstrijd.

Maandag 11 December a.s. aanvang 4.30 n.m.
tussen HH Baarschers (uitd.)
en de Mol

Hockey.

Zaterdag 9 December a.s. zal een mixed wedstrijd tegen „van Engelen" worden gespeeld op het Asiento-terrein. Aanvang 4.30 n.m.

Het volgende „Asiento"-team zal uitkomen:

Soederhuizen
Mevr. Zaalberg Bakker
Mej. Spacht-Grijp de Ridder
Mej. den Boef
de Mol Mevr. Hulsebosch v. Altena
Mevr. v. Mourik Br. Kuipers
Reserves: Mej. Coppoolse, Mevr. de Nieuwe, Mej. Struving, Grasman, Hartgers, Brepols
Scheidsrechters: Lotman en de Boer.

Alle spelers en speelsters worden verzocht in rood shirt te verschijnen. Eventuele afschrijvingen te richten aan HH Zaalberg en de Boer (TA).

SOCIETEIT „ASIENTO".

Cabaret-avond.

Zaterdag 16 December a.s. zal door het nieuwe opgerichte cabaret-ensemble voor de eerste maal een uitvoering worden gegeven. Introductie zal, met het oog op de te verwachten toeloop niet kunnen worden toegestaan.

Naderbij bijzonderheden omtrent programma, plaatsbespreking, enz., zullen binnenkort worden bekend gemaakt.

Het Bestuur.

CURAÇAOSE POSTZEGEL VERENIGING.

Ledenvergadering te houden op 8 December 1939 in het Repetitielokaal te Emmastad. Aanvang 8.30 n.m.

Diverse punten ter behandeling. Verzekering zegels op de Tentoonstelling. Reglementen, enz.

Komt allen.

WIJZIGING TELEFOONGIDS.

Vervallen:

Riensk	huis	272
de Klerk		464

Nieuwe aansl.

Stam	huis	464
Bakker	„	272
de Vries	„	292
Bos	„	539
Batenburg	„	346

CURACAO.

WEL TRAGISCH.

Toen de Simon Bolivar van zijn laatste reis in Nederland terugkeerde op 9 November, had de gezagvoerder de Hr. Voorspui, nog een onderhoud met een vertegenwoordiger van het Algem. Ned. Persbureau over de wederwaardigheden van zijn reis.

We lezen in dat onderhoud:

De Heer Voorspui, die ook de vorige oorlog op zee heeft meegemaakt, had de indruk, dat op het ogenblik de toestand, voor wat betreft het Zuidelijke gedeelte van de Noordzee, nog niet zo gevaarlijk is als in 1914.

Wel bijzonder tragisch is het dat de Heer Voorspui enkele dagen later aan den lijve moest ondervinden, hoe gevaarlijk ineens de toestand geworden was.

IN DANK ONTVANGEN.

Een kalender (Manufacturer Life) van de firma Morris Curiel & Sons.

K.L.M. DIENSTEN NAAR TRINIDAD EN BARBADOS.

De K.L.M. deelt ons mede, dat geheel overeenkomstig de voorlopige mededelingen, welke reeds in deze kolommen werden opgenomen, de tweede dienst per week naar Trinidad op Donderdag 14 dezer hervat zal worden.

Op dezelfde dag wordt de dienst Trinidad — Barbados v.v. heropend, terwijl op Zaterdag 16 Dec. het vliegtuig uit Trinidad weder via La Guaira naar Curaçao terugkeert.

Met ingang van dezelfde datum (16 Dec.) zal de tijdelijke Zaterdagse dienst Curaçao — La Guaira v.v. weder vervallen.

Vanaf 14 December zullen de diensten naar en van Trinidad en Barbados dus weder geheel volgens de bestaande dienstregeling gevlogen worden.

CORRESPONDENTIE.

C. J. H. E. Onze dank voor het toegezonden artikel. Plaatsgebrek noodzaakt ons het tot Woensdag a.s. te laten wachten.

EEN TOELICHTING.

INGEZONDEN.

Nu nagenoeg alle plaatselijke bladen hun gif hebben uitgespuwd over de naar hun mening onsportieve houding door de vereniging „S.U.B.T." aangenomen op Zaterdag, 2 December l.l., door de C.V.B. mede te delen dat zij haar spelers voor de te spelen wedstrijd tegen de „Paraguayos" op Zondag, 3 December, niet beschikbaar stelde, is het mijn beurt om deze zaak even toe te lichten.

Het is wel erg gemakkelijk om mensen af te kammen, doch men dient op de allereerste plaats van de plaatselijke toestanden op de hoogte zijn. Het clubchauvinisme kent hier geen grenzen en het zit zeker stadsdeel dwars dat onze club in de laatste jaren successen heeft weten te boeken. Dit uit zich niet alleen in de andere partij gezinde pers, doch erger dan dat: onze spelers worden op Mundo Nobo terrein lastig gevallen op een wijze waarvan de rustige toeschouwer in de tribune zich geen denkbeeld kan vormen. Stuk voor stuk worden ze uitgesjouwd en niet alleen door het kaf, maar ook door „heren". En men moet niet denken, dat dit alleen gedurende wedstrijden voorkomt, maar die haat en nijd wordt nog duidelijker gedemonstreerd in het dagelijks leven. Men schijnt het ons niet te kunnen vergeven, dat wij de lievelingsclub van Otrabanda met 4 — 1 en 3 — 0 hebben geklopt en dat ook de Otrabanda-ploeg laatst met 3 — 0 tegen het Punda-elftal, waarin negen onzer spelers meespeelden, ten onder ging. Hoe konden wij ook zo oneerbiedig handelen! Ik persoonlijk werd er van beschuldigd er voor geijverd te hebben, dat een zestal SUBT-spelers in het Curaçaose elftal werd opgenomen in de eerste wedstrijd tegen de Paraguayos. Hoe is dit mogelijk, als ik toch geen zitting heb in de Elftal-Commissie, noch bestuurslid ben van de C.V.B.? Een plaatselijk blad stelde zelfs de vraag, of slechts SUBT-spelers konden voetballen......

Bij de oefen-wedstrijd tegen het Surinaams elftal enkele weken geleden ging het zelfs zó ver, dat ik gedurende de rust er bij den C.V.B.-voorzitter heb moeten aandringen om zeker persoon van Mundo Nobo te verwijderen. Er waren er meer. Tot dergelijke daden ga ik toch noodgedwongen over? Dit is toch een duidelijk bewijs hoe men ons leven op het voetbalterrein tracht te vergallen? Wij spelen toch op de allereerste plaats voor ons genoegen, is het niet? Of soms om door eigen landgenoten te worden gehoond en uitgescholden?

Ook de Beurs heeft commentaar geleverd op het geval van niet medespelen onzerzijds, maar herinnert de geachte verslaggever zich dan niet de jaren van voorspoed van „Asiento", toen ook deze vereniging, door aanhangers van zekere Otrabanda-vereniging gemolesteerd (zoals thans met ons het geval is), het vertikte verder op Mundo Nobo te spelen?

De insinuatie van de verslaggever van de „Amigoe" als zou Vos bij de laatste wedstrijd een bal doorgelaten hebben uit protest en zulks in verband met het niet medespelen mijnerzijds, vind ik al evenmin, om het euphemistisch uit te drukken, sportief...... Het zou me te ver voeren op alle details en al het onzinnig geschrijf van de laatste dagen te reageren.

Dit is het tiende jaar dat ik voor het Curaçaose elftal uitkom. Vroeger werd je, voor Curaçao spelend, aangemoedigd; thans door het overgrote publiek benijd en uitgescholden. Vroeger was het een groot genoegen voor Curaçao uit te komen, thans een marteling.

Sportief ben je, als je je alles maar laat welgevallen! Moest ik in October 1934, niet gedwongen de biezen pakken, als bestuurlid van de C.V.B., omdat „Jong Holland" terug moest bij de C.V.B. en deed ik de volgende dag niet mee tegen de Columbianen, alsof er niets gebeurd ware? Dit is één van de vele gevallen van sportiviteit.

Geachte vrienden, die tijden zijn voorbij. Ik laat me thans door niemand meer op de kop zitten en zal die maatregelen blijven treffen die mij goeddunken, ongeacht het feit of Curaçao het hiermee eens is of niet!

De verslaggever van „La Cruz" (het pleit niet voor zo'n hoogstaand blad van de diensten van zulk een prulschrijver gebruik te maken) wens ik niet van repliek te dienen. Aquila non capit muscas.

A. J. Maduro.

NASCHRIFT.

Alvorens ons tot de zaak zelve te bepalen, willen we even terugkomen op onze „insinuatie" betreffende het eerste doelpunt van de Paraguayos, dat Vos l.l. Zondag doorliet.

Ja, heer Maduro, er staat doorliet! U wilt toch niet zeggen, dat Vos dat goaltje niet had kunnen voorkomen!

Maar ja, ook hier wil de waarheid niet gehoord worden!

Na het uitgebreide ingezonden schrijven van den heer A. Maduro, kunnen wij kort zijn.

Tot onze spijt moeten we dan vaststellen, dat bovenstaand stuk het onsportief optreden van S.U.B.T. niet heeft kunnen goed praten.

Zo zegt de Heer Maduro:

„We spelen toch op de allereerste plaats voor ons genoegen".

Schitterend! En als dat genoegen dan eventjes in het gedrang komt, dan letten we op niets anders en smeren hem!!

Het S.U.B.T.-bestuur mag, wat dit betreft, een voorbeeld nemen aan Oostlander, die eerst midhalf en later linksbinnen in ons Curaçaos team stond.

Zelfs „de rustige toeschouwers in de tribune" konden héél goed merken, hoe deze speler werd „lastig gevallen". Neen, erger nog, door zijn mede spelers verschillende malen volkomen buiten het spel werd gelaten!!

Om even nog terug te komen op het hierboven aangehaalde „geval Asiento" (er kunnen misschien nog meerdere van die gevallen worden aangehaald) willen we de heer A. Maduro herinneren aan het zeer bekende Engels spreekwoord:

„Two wrongs don't make one right".

J. S.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Geneeskundige Commissie:

bedoeld bij bij art. 11 v.d. Pensioenverord. 1938 (P.B. No. 15).

Benoemd tot lid: H. L. Chateau, Gouvernements-Geneeskundige alhier.

Naamsverandering.

Aan J. J. Pieternella, alhier wonende, is vergunning verleend zijn geslachtsnaam „Pieternella" te veranderen in die van „Barnie".

Overplaatsingen:

Mr. H. Polvliet, lid van het Hof van Justitie in Curaçao, aangewezen om de betrekking van rechter op Aruba waar te nemen; van Aruba naar Curaçao; datum ingang: 4 Januari 1940.

Mr. H. A. J. Gijsen, lid van het Hof van Justitie in Curaçao; van Curaçao naar Aruba, teneinde de betrekking van rechter aldaar waar te nemen.

Waarneming:

De Hoofdcommies ter Gouvts. Secretarie R. F. W. Boskaljon is aangewezen als wnd. Gouvernements-Secretaris ged. de dienstreis van den Gouvernements-Secretaris van 2 Dec. t/m 26 Decm. 1939.

Eervol ontslag aan:

E. L. Kroonenberg, adjunct-commies bij het Departement Accountantsdienst Sociale- en Economische Zaken; op eigen verzoek; datum ingang; 1 Januari 1940.

H. A. Gustina, tijdl. schrijver ten kantore van den Koloniaal-Ontvanger; datum ingang 1 Januari 1940.

Benoeming:

De districtmeester van het 2de distr. op Curaçao, H. B. C. Schotborgh, tot hulpambtenaar van de Burgerl. Stand op Curaçao, voorzover aangaat het 2de district van het eiland Curaçao..

De districtmeester van het 3de distr. op Curaçao, J. M. S. van Eps, tot hulpambtenaar van de Burgerl. Stand op Curaçao, voorzover aangaat het 3de district van het eiland Curaçao.

De Gezaghebber van Bonaire, P. H. van Leeuwen, tot ambtenaar van de burgerlijke stand op Bonaire voor het voltrekken van huwelijken in bijzondere gevallen.

Verlof (Binnenl.-, Buiten.-, buiten bezwaar v.d. Lande, vrijstelling van dienst).

H. A. Gustina, tijdl. schrijver ten kantore van den Koloniaal-Ontvanger; van 28 November tot en met ultimo December 1939 vrijstelling van dienst wegens ziekte.

L. Hoogerwerf, Hoofdagent der burgerpolitie; 4 weken vrijstelling van dienst wegens ziekte.

Ismael la Cruz, telegrambesteller bij de Landsradiodienst; 3 weken vrijstelling van dienst wegens ziekte.

Ch. J. Debrot, Advocaat-Generaal bij het Hof van Justitie in Curaçao; 30 dagen vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte en 5 maanden binnenlands verlof; datum ingang 1 April 1940.

De wnd. Gouvernements-Secretaris.
R. Boskaljon.

FILMBESPREKING.

„DRAMATIC SCHOOL" (Roxy).

Een dramatische film, die om het mooie spel van Louise Rainer van het begin tot het einde boeit. Deze filmster heeft van de hoofdrol iets bijzonders gemaakt. Arm meisje, droomfiguurtjes met één grote passie: het toneel.

Om de toneelschool Parijs te kunnen bezoeken werkt ze 's nachts in een gasfabriek. Maar overdag leeft ze in haar rollen en droomt van een grote toekomst.

Zij leeft zich zo in haar dromen in dat zij in een vreemde verhouding tot de andere leerlingen komt te staan, tot een echte markies werkelijk de plaats in komt nemen van haar Sprookjesprins. Maar deze kan haar fijn, in de kunst opgaand karakter niet begrijpen en verlaat haar weer. De armoede zal dan een einde maken aan haar toekomstdroom als, door de wijze leiding van den directeur de jeugd de plaats gaat innemen van de oudere spelers, en haar lerares die al aanstonds in haar een rivale gezien had, een mooi offer brengt.

Louise benut haar kans en door een prachtige uitbeelding van Jeanne d'Acre, is haar succes verzekerd.

Als de markies haar dan weer terug zal winnen, brengt zij, om haar ideaal, nu door het toneel de mensen te troosten en te verbeteren, het offer van haar grote liefde.

Een mooie film, die zeker warme aanbeveling verdient.

WAT LEEFT EN GROEIT

Vogels van Polder en Weide.

We herinneren ons allen nog wel de tijd, dat Ds. R. J. de Stoppelaar in blad en tijdschrift begon te vertellen van alles wat hij zag en opmerkte in zijn eigen omgeving, in het Friese landschap. Ds. de Stoppelaar deed dat op een geheel eigen wijze, het was niet dit en het was niet dát, het was altijd de Stoppelaar.

Hij maakte van alles een boeiende vertelling; zijn opmerkingen en beschouwingen, zijn aantekeningen en kleine ontdekkingen werden aaneengeregen tot een verhaal, dat ook door velen, die zich niet bijster voor natuurschoon en voor de rijkdom van het landschap interesseerden, gespannen aandacht werd gelezen. En later was er veel belangstelling voor de meer uitvoerige en grotere publicaties van „den Friesen dominee", die zo aantrekkelijk voor een groot publiek over dieren en planten wist te schrijven.

Thans verscheen van Dr. de Stoppelaar een nieuwe publicatie en wel in de serie „Wat Leeft en Groeit", welke door de Uitgeverij Het Spectrum te Utrecht in het licht wordt gegeven. De schrijver behandelt in dit geschrift de vogels van polder en weide, en hij doet het weer op een wijze, die alleszins boeiend en aantrekkelijk is. Met zin voor romantiek en avontuur, die zelfs in polder en weide niet ontbreken, en met een zeldzame kijk op het vele schoons, dat in de natuur te genieten valt en dat velen ontgaat. En juist voor die velen kan een seriewerk als „Wat Leeft en Bloeit" de rijkdommen van ons eigen landschap ontsluiten.

Zoals alle delen van genoemd standaardwerk werd ook „Vogels van Polder en Weide" rijk en overvloedig met pentekeningen en foto's geïllustreerd.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

De Stoomvaartmaatschappijen met lijnen op Indië namen het besluit, dat Genua het definitieve eindpunt der schepen zal worden en dat ook de mail per boottrein over land vervoerd zal worden.

Wegens belediging van den minister president de Geer is de heer van Geelkerken, bekend aanhanger van de N.S.B., veroordeeld tot een boete van vijfhonderd gulden subs. vijftig dagen hechtenis.

Inspectie van het Onderwijs.

Examen lichamelijke oefening.

De Inspecteur van het Onderwijs brengt ter kennis, van het algemeen, dat het examen ter verkrijging van de akte van bekwaamheid tot het geven van onderwijs in het gebiedsdeel Curaçao, genoemd in artikel 129 sub c 7o der Onderwijsverordening 1935 (P.B. No. 43) (lichamelijke oefening) zal worden afgenomen op 19 en 20 December 1939.

Zij die zich aan dit examen willen onderwerpen moeten zich ten spoedigste schriftelijk aanmelden bij den Inspecteur van het Onderwijs onder overlegging van een geboorteakte of geboortebewijs. Zij moeten den leeftijd van achttien jaren hebben vol bracht, tenzij de Gouverneur om bijzondere redenen vergunning verleent het examen eerder af te leggen.

Zij, die zich aanmelden, worden slechts tot het afleggen van het examen toegelaten, wanneer uiterlijk twee dagen vóór het begin der examens ten kantore van den Koloniaal-Ontvanger op Curaçao het examengeld, ten bedrage van vijf gulden, is voldaan.

Ondergeteekende is tot het geven van inlichtingen over de examens te spreken des Zaterdags van 9--11 uur v.m. ter Inspectie van het Onderwijs, Fort Amsterdam.

Willemstad, 8 December 1939.

De Inspecteur voornoemd,

Dr. W. J. GOSLINGA.

BEKENDMAKING.

De Directeur van Openbare Gezondheidsdienst maakt hierbij bekend dat er gedurende de eerste helft van de maand December, elken Dinsdag en Donderdag tusschen 10 en 11 ure v.m., gelegenheid bestaat tot kostelooze inenting op de spreekkamer van den Gouvernements-Geneeskundige Werfstraat 4, Scharloo.

Curaçao, den 27n November 1939.

De wnd. Directeur voornoemd,

3-2 **J. DE J. ARENDS.**

BOEKBESPREKINGEN.

Het is nog niet zo lang geleden, dat J. S. Fletcher stierf.

Deze Engelse schrijver van detective-verhalen bereikte de leeftijd van 72 jaar en mag zeker gerekend worden tot de vruchtbaarste auteurs. Hoeveel boeken van hem in de loop van tijd gepubliceerd waren, wist hij tenslotte zelf niet meer. Hij ging zijn licht opsteken in het Brits museum (dat van alle in het Britse rijk gepubliceerde uitgaven een exemplaar ontvangt), om daar te vernemen, dat meer dan 240 boeken op zijn naam stonden, plus enige honderdtallen korte verhalen.

Een statistiek-maniak heeft uitgerekend, dat Fletcher tijdens de laatste 35 jaar van zijn leven circa 250 millioen woorden moet hebben geschreven.

Fletcher's roem is over de gehele wereld verbreid.

Toen Woodrow Wilson, de toenmalige president van Amerika, eens bedlegerig was, stond zijn medicus hem toe, elke dag twee hoofdstukken van een roman te lezen. Wilson koos een Fletcher en hij vond het verhaal zó boeiend, dat hij er dadelijk bij den geneesheer op aandrong, het hem toegestane rantsoen te vergroten.

Dat dit een prachtige reclame was voor Fletcher, behoeft geen betoog en toen deze wens bekend werd, moest heel New York het boek in kwestie lezen.

Van dezen schrijver nu brengen wij twee romans:

J. S. FLETCHER.
BLOEDWRAAK.

Dokter Hextall wordt om twee uur 's nachts aangehouden door een bediende, die hem dringend verzoekt mee te gaan, daar in een huis in de buurt een jonge vrouw zich bij ongeluk in de arm heeft geschoten.

Van dat ogenblik af is dokter Hextall zijn rust en vrede kwijt. Hij wordt niet alleen verliefd, maar vindt zich enige tijd later verwikkeld in een moordzaak, een mysterie, waarvan de juiste toedracht moeilijk is te achterhalen.

Een echt avonturenboek, nuchter en toch niet zonder romantiek en humor.

Verkrijgbaar in de Boekhandel „St. Augustinus" St .Thomascollege.

J. S. FLETCHER
CHANTAGE.

Een misdaad is het onderwerp van deze voortreffelijke roman. Het is n.l. een chantage-geval, dat hierin wordt blootgelegd: chantage echter van de sluwste soort en met raffinement gepleegd op volslagen weerlozen.

Schrijver verschaft ons schitterend de moeilijkheden en verwikkelingen.

Zij die de ontrafeling van dit geval op zich hebben genomen — en het zijn stoere kerels, die zich met overgave op hun taak toeleggen — staan voor geweldige moeilijkheden en duistere geheimen.

Als echter eenmaal een schamel straaltje licht over dit mysterie gevallen is, lossen de duisternissen zich geleidelijk op, totdat tenslotte in volle klaarheid het licht der gerechtigheid schijnt over deze chantage-misdaad, die ploertiger is en meer luguber dan de bruutste moord.

Door dit alles weeft de schrijver een heldere draad van jeugd, liefde en trouw, die deze boeiende roman zijn sombere kleuren ontneemt. Sterke karakters treden naar voren, onverwachte gebeurtenissen flitsen als felle lichtstralen op.

Een spannend en prettig boek.

Verkrijgbaar in de Boekhandel „St. Augustinus" St .Thomascollege.

PERCY KING.
DE MOORD IN HET HOTEL.

Percy King is voor de meesten geen onbekende meer. Zijn beide vorige romans: **De beslissende ronde** en **Het renbaanschandaal van Epsom** werden door pers en publiek zeer gunstig ontvangen.

Zo schreef b.v. de Haagse Courant over eerstgenoemd boek o.a.:

„.......een roman zó vol spanning, dat men niet gaarne ophoudt."

De Tijd: „Een interessant, spannend boek..." De Avondpost: „.......vlot geschreven, onderhoudend... goede ontspanningslectuur."

Over beide boeken zegt de Residentiebode: „Gevaarlijk voor nachtlezers, dat kost een nachtrust. Aan te bevelen als ontspanningslectuur......"

Zaandam's Gemeenteblad noemt ze: „uitstekend": enz., enz.

In zijn nieuwste roman: **De moord in het hotel**, is de schrijver weer goed op dreef.

Stanley Withworth erfde van zijn grootvader in St. Louis niet minder dan drie millioen dollar. Met zijn vriend Douglas Campbell slaat hij aan het fuiven. Het edele tweetal, in de wandeling **Black** and **White** genaamd, doet niet veel anders dan de boel op stelten zetten.

Nadat zij de eer hebben genoten op de fotopagina's van nagenoeg alle bladen bij herhaling te hebben geprijkt, zonder dat de onderschriften tot een zekere eentonigheid vervielen, ontsnappen ze an New York om Londen met hun strapatsen te gaan vereren. Ze maken het zó bont, dat ze zich menen te moeten verbergen in een klein hotel in een mindere buurt. Stanley huurt het hele hotel en Black and White zetten hun dwaasheden voort.

De pers aast evenzeer op hen omwille van de kopij, als de politie om kleinere overtredingen.

Dan valt de slag: de moord in hotel Astoria.

Een film van gebeurtenissen rolt zich af in razende vaart.

Scotland Yard treedt op.

De verwikkelingen worden steeds dreigender en angstiger, de vreselijke feiten volgen elkaar op in steeds sneller tempo. Een emotioneel strafproces dreigt fataal te verlopen...

Percy King weet u echter niet slechts meesterlijk te boeien, hij weet u niet alleen te amuseren met zijn dikwijls humoristisch en pittig proza, hij weet u tenslotte ook te bevredigen.

Gun u zelf ook eens wat: laat uw geest meedrijven (uit de dagelijkse sleur) op deze maalstroom van avonturen.

Verkrijgbaar in de Boekhandel „St. Augustinus" St .Thomascollege.

BROOD.

Brood: zinnebeeld van alle voedsel, van verzadiging, welvaart en vrede. Honger: bron van angst en onrust, oorzaak van omzwervingen en volksverhuizingen, van slavernij en machtsmisbruik, de eeuwen door...

Op deze gedachten bouwde Anton Zischka zijn groot nieuw werk over de voedselvoorziening der mensheid — een vraagstuk, even oud als die mensheid zelf, brandend actueel door alle tijden heen, en nog steeds onopgelost...

Een ware bajert van ideeën, theorieën en plannen gist en woelt rond dit grote wereldprobleem. Is onze moeder aarde al of niet bij machte, al haar kinderen te voeden? Zou een stijgende bevolking der continenten de moeilijkheden nóg verwikkelder maken — of alles misschien verrassend vereenvoudigen? Biedt het vernietigen van de vruchten der aarde een oplossing of betekent het monsterachtige verdwazing?

Uitvoerig worden al deze vragen belicht. Maar ook de weergaloos boeiende geschiedenis van het mensenvoedsel en zijn verdeling wordt voor den lezer ontrold zoals alleen Zischka zoiets kan. Hoe China, eenmaal een rijk met eerbied-afdwingende cultuur, kon vervallen tot een chaos, kon worden tot een prooi van hongersnood en vreemde overheersing; hoe de Russische boeren van de ellende der lijfeigenschap in de even grote ellende van de agrarische politiek der sovjets geraakten; hoe door alle eeuwen het gouden graan werd misbruikt als machtsmiddel, waarmede de verzadigden de hongerigen tot slaven maakten; hoe men in latere perioden door steeds geraffineerder kunstmestprocédé's de vruchtbaarheid van de uitgeputte bodem op fantastische wijze opvoerde en in de jongste tijd planten kweekt zónder aarde, zónderlicht, uit zaad, dat in metalen dozen met een chemische voedingsvloeistof wordt doordrenkt... dat alles en nog veel meer is in de vele, met sprekende foto's verluchte hoofdstukken te vinden.

Geen wereldddeel blijft met zijn producten en economie onbesproken, geen voedingsmiddel wordt over het hoofd gezien. De interessante vondsten en voorschriften der modernste voedingsleer, zowel als de oude misverstanden op dit gebied hebben de volle aandacht van dén veelzijdigen auteur. Bij alle streng-systematische opbouw en wetenschappelijk-verantwoorde documentatie is dit werk weer een echte Zischka: actuële realiteit, die méér boeit dan verdichting.

Wie zich voor het lot, voor het welzijn of de ellende van zijn medemensen, van ál zijn medemensen, waarachtig interesseert, zal het niet ongelezen, niet ongenoten willen laten.

Verkrijgbaar in de Boekhandel „St. Augustinus" St .Thomascollege.

VAN JANSEN TOT GRIET.

Paedagogiek in het leger.

Ergens, Jansen, laten we zeggen van de zoveelste compagnie van het zoveelste regiment, enz. Jansen liep nu al weer vier weken in het grijsgroen, welke camouflagekleur nog niet verzierd was met een gele of andere band. Maar dit was het niet, wat Jansen stak. Jansen wilde wel eens een keertje naar huis, althans een keertje vaker dan het mocht. En dies zocht Jansen een krijgslist om incognito te vertrekken. De eerste werkzaamheid bestond uit een zorgvuldige scheerpartij en darna volgde een totale metamorphose. Jansen had een vrouwelijke kennis in het dorp en van deze kennis had hij een compleet stel kleren geleend, plus een damesfiets. De fiets om zich snel te kunnen verwijderen vanwege het feit, dat hoge dameshakjes voor een soldaat zo moeilijk lopen. Om kort te gaan, juffrouw Jansen vertrok en niemand was achterdochtig, aldus vertelt Het Vaderland.

Edoch. De weg leidde over een bruggetje. Bij dat bruggetje stonden twee militaire schildwachten, en het bruggetje was te smal om overheen te fietsen. Afstappen was dus nodig. Maar vanwege de zenuwen stapte juffrouw Jansen als heer van de damesfiets. De schildwachten keken wel even vreemd, maar alles zou goed gegaan zijn, als juffrouw Jansen niet even later als heer wilde opstappen en daarbij kwam te vallen. De rest laat zich denken.

„Jansen", zei de kapitein de volgende morgen tot den thans weer man gewordene, die als zondaar voor hem moest verschijnen, „heb je die vrouwenkleren en die fiets nog? Ja? Kom dan vanavond aangekleed en wel op de markt".

's Avonds 7 uur. Het hele regiment stond op de markt opgesteld en daar kwam juffrouw Jansen aangetreden. Van hunne stramme houding kwam weinig meer terecht, toen ook juffrouw Jansen plus damesfiets verscheen. Daar kwam ook de kapitein aan, die de mannen aankondigde, dat Jansen eens zou demonstreren, hoe men bij een damesfiets moet opstappen. Onbedaarlijk gelach volgde, toen Jansen op bevel van den kapitein zijn fiets besteeg en een rondje over de markt reed.

Nadat Jansen onder gejuich weer was afgestapt, volgde weer een bevel tot opstappen, rijden, draaien en afstappen. Men kreeg er steeds meer schik in, behalve Jansen, want hij moest zegge en schrijve één en twintig keer op en af het damesfietsje — men stond het te tellen — en misschien zou het getal nog hoger geworden zijn, als niet Jansen bij de twee en twintigste keer full-speed op zijn fiets het marktplein verlaten had.

Een straf, die velen zal heugen. Jansen in de eerste plaats, want door de hele affaire heeft hij zijn naam ook nog verloren en luistert noodgedwongen naar de roepnaam „Griet".

H.M. DE KONINGIN GING WINKELEN.

„Pak u maar in, ik woon vlak bij".

Er scheen een vrolijk zonnetje over Den Haag, al was de wind guur en al waaide er een fris wind uit de zee, H. M. de Koningin heeft op gemoedelijke manier van dit voorjaarsweer geprofiteerd en een wandeling van ongever een half uur in de stad gemaakt aldus de „Tijd".

In gezelschap van een hofdame verliet zij het Paleis aan de zijde van het Noord-einde.

Zij was gekleed in een grijs mantelpak een ronde hoed en een lichtgroene zonnebril, waardoor voorbijgangers Haar niet herkenden.

Allereerst bezocht zij een der étalage van den tegenover het Paleis gelegen boekhandel Boucher, waar Zij enigen tijd de uitgestalde werken bezichtigde. Zij ging daarop met haar hofdame naar binnen en kocht twee werkjes over den beeldhouwer Rodin. De zoon van den eigenaar had deKoningin niet herkend en toen wij hem later attent maakten op 't hoge bezoek dat hij had gehad, weigerde hij aanvankelijk dit te geloven.

Vervolgens gingen de beide dames naar de overzijde. Voor een met vrij grote vaart naderende auto moest H. M. nog zeer vlug uit den weg gaan.

Rustig de verschillende étalages in het Noordeinde bekijkend, wandelde H. M. in de richting Zeestraat. Daar binnen om er een werkje uit te zoeken. De koningin koos daar inderdaad en toen de eigenaresse Haar vroeg, waar zij de inkopen moest laten bezorgen, zeide H. M.:

„Pak u het maar in, Ik woon vlak bij".

Daarop wandelde de beide dames naar het Plein 1813 waar een hofauto Haar wachtte, die Haar aan ons oog onttrok. Profiterend van het mooie voorjaarsweer heeft de Koingin waarschijnlijk aldus haar tocht door de stad voortgezet.

Het is heel wat anders een wantoestand te zien, dan de eigenlijke oorzaak vast te stellen en de geneesmiddelen voor te schrijven.

Men behoeft geen lafaard te zijn om zich tegenover verdachtmaking gewonnen te geven.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Curaçao — Paraguayos 1—2.

WEDSTRIJD SURINAME — PARAGUAYOS OP ZONDAG 10 DECEMBER A.S.

Scheidsrechter: Visser
Grensrechters: A. Ercol en B. L. Dijk.

Aanvang 4 uur precies.

Houders van vrije kaarten hebben geen vrije toegang voor hun dames bij de wedstrijden Paraguayos — Curaçao.

Junioreskaarten zijn voor genoemde interlanden wedstrijden ook niet geldig.

HET BESTUUR.

Vrijwilligerskorps "Curaçao"

Buitengewone algemeene vergadering op Dinsdag den 12den December 1939 des avonds om 8 uur in het Clubgebouw O. en O. Scharloweg 74 A.

Allen die een uittreksel uit het Bevolkings register hebben ingediend, worden uitgenoodigd deze vergadering bij te wonen.

De Majoor Commandant

C. N. WINKEL

Agenda:

Opening door den Voorzitter.
Voorlezing van het reglement.
Inschrijving in het Ledenregister.

MAHATMA GANDHI.
De volksleider van Brits-Indië.

KONING CAROL van Roemenië.